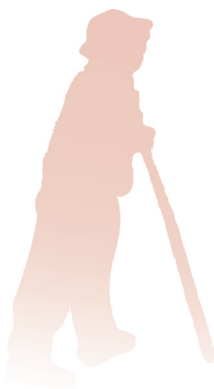

Índex

Editorial	
Prepareu-vos! Preparem-nos!	2
Consell de Redacció	
Patrimoni natural	
Els ratpenats	4
Maria Mas	
Patrimoni cultural	
Excursionisme científic entre la Garriga i Figaró	7
Oscar Farrerons	
Diari naturalista del Montseny	
Sobre estudis presentats a la X Trobada d'Estudiosos del Montseny	14
Andreu Ubach	
Mots mig perduts XVII	15
Cèsar Gutiérrez i Perearnau	
Plantes i remeis	17
Santi Jàvega Burgos	
Educació ambiental	
Reconnectar els infants amb la natura, reconnectar la vida	19
Erika Sanfidel	
Lluites montsenyiques	
El projecte de voluntariat per a la recuperació de cobertes vegetals al Montseny	22
Voluntàries de la CSM	
Lluites compartides	
Manifestació històrica a Puigcerdà contra els Jocs Olímpics	24
Òscar Romero	
Contraportada	
Per un Pirineu viu	28

Portada: Abellera becada (*Ophrys scolopax*)

Autor: Jordi Novell

Editorial

Prepareu-vos! Preparem-nos!

A aquestes altures del segle XXI, la immunització dels qui manegen els fils del poder econòmic del nostre país i —cosa que resulta encara més greu— dels qui ens governen, davant de qualsevol ús del sentit comú, és un fet contrastat.

Malgrat la multiplicitat de símptomes i senyals d'alarma, que haurien de fer repensar les polítiques econòmiques, socials i ambientals abans no sigui massa tard, la resposta dels nostres pròcers és la que ja coneixem de bell antuvi: fer més del mateix.

De res han servit pandèmies zoonòtiques, fenòmens climàtics extrems (acompanyats de desastres diversos), esgotament dels recursos minerals rars (i, per tant, desenvolupaments tecnològics), extinció massiva d'espècies a ritme galopant, evidència pràctica del pic de les energies fòssils, constatació de les morts provocades per la contaminació atmosfèrica, i un llarg etcètera d'altres alarmes que ja fa dècades que han començat a sonar.

Les respostes dels organismes comunitaris, de les elits europees, dels nostres propis governants (i la d'aquells que els governen a ells) per fer front als problemes del planeta i la humanitat ja són llocs comuns. Vet aquí la seva recepta: fer més profunds els mals que ens amenacen augmentant la destrucció ambiental extractivista; fomentar el consum desmesurat d'energia i de matèries primeres, tot postulant el gas i l'energia nuclear com a energies verdes; consumir territori i paisatge sense límits dins d'una espiral destructiva, amb tocs d'ecoblanqueig (*greenwashing*); contaminar més i més amb l'augment exponencial del turisme de masses, amb el retorn dels vols de baix cost i els creuers mastodòntics; fomentar l'abandonament de les activitats primàries, substituint el territori productiu per instal·lacions energètiques controlades pels gegants del sector, de manera opaca i antidemocràtica, mentre ens escanyen amb uns preus ja inassolibles per a àmplies capes de la població; promoure esdeveniments ruïnosa per a l'erari públic sense fer cabal dels impactes negatius que generaran sobre el territori ni dels dèficits estructurals i econòmics que deixaran sense resoldre, com és el cas dels Jocs Olímpics d'hivern que ens volen entaforar fent trampes.

Podríem omplir un munt de pàgines amb exemples de la ximpleria demostrada a bastament per governants i empresaris sense escrúpols, però amb la mostra que citem avui n'hi haurà prou. El 8 de maig passat, el flamant president del Comitè Executiu de Turisme de Barcelona, Eduard Torres, sembla que esperonat per l'arribada a aquesta ciutat del creuer turístic més gran del món, llançava la seva premonició-amença avisant-nos que el seu objectiu era «irradiar»¹ bona part d'aquest turisme de masses cap a les localitats

¹ Vegeu *Notícies* 3/24, 10 h, del dia 8 de maig del 2022.

de l'interior. Així mateix, informava que la col·laboració existent entre l'Estat i les administracions catalanes respecte al port de Barcelona «seria meravellós» que s'estengués a l'ampliació de l'aeroport.

Aquesta és la resposta d'aquests ximplers davant la crisi climàtica, ambiental i de biodiversitat que amenaça l'existència de la humanitat i de les espècies: com pitjor, millor.

Paral·lelament, ens arriben informes relatius als plans d'algunes instàncies, com el Consorci Besòs Tordera i algun consell comarcal, per engegar projectes que contemplen noves rutes turístiques que es durien a terme seguint els cursos fluvials del Mogent, el Ripoll i la Tordera, gràcies als fons Next Generation (és a dir, gràcies als nostres diners).

És fàcil de veure que no hi ha hagut cap reflexió sobre l'impacte que aquests projectes tenen sobre uns espais particularment fràgils que, tot just ara, comencen a recuperar la seva funció de corredors biològics. Cap rectificació sobre la dinàmica de consums energètics i de recursos. Cap consideració sobre els límits físics del planeta. Cap assumptió de responsabilitats per part d'aquells que externalitzen els costos ambientals dels seus projectes, consumint el medi com si es tractés d'un producte qualsevol. En els seus plans d'enriquiment no

hi entra la possibilitat de replantejar-se els conflictes econòmics, socials i ambientals que ens han fet arribar a l'atzucac on ens trobem ara.

Per la nostra banda, seguirem defensant un model de país en el qual el sector primari recuperi el seu paper primordial en el manteniment del paisatge i de la sobirania alimentària. En el qual els principals garants de la conservació del territori siguin les dones i els homes que hi viuen i hi treballen la terra. En el qual els poders públics donin suport decidit a les activitats de les noves generacions que proposin un canvi de vida que ens apropi a la natura. Optem perquè es posi en pràctica un model de turisme respectuós i pausat, que actuï com a element pedagògic d'acostament a la terra i no com a deglutidor de paisatges tot deixant arcaïsmes simpàtics.

En el context local, els darrers anys hem vist quins són els costos ambientals que ja comencem a patir i com es paguen les conseqüències d'aquestes polítiques nefastes.

No és possible mantenir més temps el sistema actual. O aprenem a readaptar-nos als límits reals del planeta, cercant l'equilibri i decreixent, o ben aviat la natura s'encarregarà de retornar-nos a la realitat. Esperem que no sigui massa tard.

*Consell de Redacció
Sant Celoni, maig del 2022*

Trobada «El Montseny resisteix» del mes de febrer passat a Montseny.

Fotografia: CSM